

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: F. T.
zastoupený advokátem JUDr. Milanem Zemanem,
sídlem Moskevská 1179/20, Karlovy Vary,
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X. ze dne 24. 4. 2024,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X. ze dne 24. 4. 2024 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3 146 Kč k rukám jeho zástupce JUDr. Milana Zemana do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Řízení před správním orgánem

1. Rozhodnutím č. j. X. ze dne 20. 12. 2023 žalovaná zamítla žádost žalobce o invalidní důchod, neboť na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí 20 %. Podle § 39 odst. 1 zákona

č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami. Namítl, že jeho zdravotní stav nebyl řádně posouzen. K námitkám doložil další lékařské zprávy. Žalovaná námitky zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek lékařem Institutu posuzování zdravotního stavu, z něhož vyplynulo, že hlavní příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu XI (Postižení trávicí soustavy), oddíl D (Kýly), položku 2a [Břišní kýla v jizvě s poruchou funkce břišních orgánů (při poruchách pasáže)] přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 10-15 %. Posudkový lékař zvolil horní hranici daného rozmezí, tj. 15 %. Tuto hodnotu zvýšil podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity o 10 %. Celkově tedy míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí 25 %, což neodpovídá invaliditě žádného stupně.

II. Řízení před soudem

3. Proti rozhodnutí žalované o námitkách žalobce brojil žalobou. Namítl, že jeho zdravotní stav nebyl správně posouzen. Za stěžejní považoval lékařskou zprávu Fakultní nemocnice Plzeň (MUDr. R. Š.) ze dne 16. 1. 2024, z níž vyplývá, že návrat do původní pracovní kondice je u něho nepravděpodobný. V době podání žaloby měl žalobce před operací ventrální kýly. Nicméně i po provedené operaci bude nadále pracovní omezen.
4. Žalovaná s žalobou nesouhlasila. Napadené rozhodnutí vychází ze závěru posudku Institutu posuzování zdravotního stavu, který žalovaná vyhodnotila jako úplný, celistvý a přesvědčivý. S ohledem na žalobní námitky navrhla vypracování nového posudku Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.

III. Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Obecná východiska

6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003,

č. 133/2004 Sb. NSS).

8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce. Zároveň tento postup navrhla i žalovaná.

Závěry posudkové komise

10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 40 %, a proto se v jeho případě jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobce shledal dominantním postižením, jak ho vymezuje kapitola IX (Postižení srdce a oběhové soustavy), oddíl B (Postižení cév), položku 3c [Obliterace tepen dolních končetin, Funkční postižení po operačních a intervenčních zákrocích na pánevních tepnách a tepnách dolních končetin; stadium středně těžkých klaudikací, klaudikační interval pod 200 m (Fontain IIb) nebo částečná korekce a uspokojivá funkce po revaskularizačním zákroku, značné omezení funkce končetiny/končetin, značné omezení celkové výkonnosti a některých denních aktivit] přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Pro tuto diagnózu vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 30-40 %. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobce posudková komise zvolila na horní hranici, a to s ohledem na komorbiditu a profesi žalobce. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce tedy činí 40 %, což odpovídá invaliditě prvního stupně. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila den cévně chirurgického vyšetření, tj. 16. 1. 2024. Při zavedené léčbě a doporučených režimových opatření je možnost zlepšení zdravotního stavu. Platnost tak stanovila na 2 roky (do 31. 1. 2026).
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobce není schopen práce s nadměrnou fyzickou námahou, s častým ohýbáním, práce přesčas, v nočních a střídavých směnách a ve vynuceném tempu. Je schopen výkonu práce fyzicky lehčí s menšími nároky na fyzické schopnosti, v menším rozsahu a intenzitě, za střídání chůze, stání a sezení, v suchu a teple. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce. Soud tedy posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise a obsahu posudku účastníci nic nenamítli.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvalé kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 40 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně, která byla dána ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách.

IV. Závěr

13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce není invalidní v žádném stupni, bylo její rozhodnutí založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná bude v dalším řízení vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita prvního stupně žalobci vznikla ke dni 16. 1. 2024 a trvá do 31. 1. 2026** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. Procesně úspěšný žalobce má právo na náhradu nákladů řízení, které účelně vynaložil vůči procesně neúspěšné žalované (§ 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Náhrada nákladů řízení se skládá z odměny advokáta za dva úkony právní služby po 1 000 Kč podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (převzetí a příprava věci, žaloba) a dvě související paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč. Částka náhrady se zvyšuje o 546 Kč odpovídající 21 % DPH z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů. Žalovaná je tedy povinna nahradit žalobci náklady řízení v celkové výši 3 146 Kč k rukám jejího zástupce dr. Milana Zemana do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 8. listopadu 2024

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce